

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

hierna: de vreemdeling),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, (hierna: de rechtbank) van 22 januari 2010 in zaak nr. 09/31592 in
het geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris).

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 augustus 2009 heeft de staatssecretaris een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 januari 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 februari 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.B.M. Hent, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Hent
lid van de enkelvoudige kamer

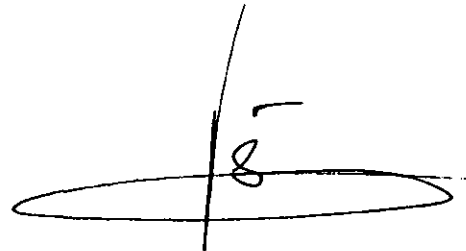
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 april 2010

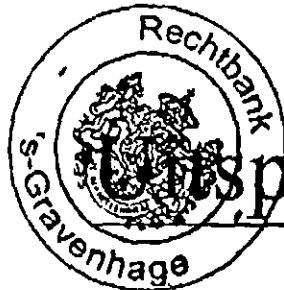
345.

Verzonden: 26 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' shape to the right.

mr. H.H.C. Visser

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 09/31592

Uitspraak
in het geding tussen:

geboren op
van Somalische nationaliteit,
IND dossiernummer 0903.12.1411, eiser,
gemachtigde mr. A.H. Hekman, advocaat te Utrecht;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. E. Gerssen,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

1. Procesverloop

Op 12 maart 2009 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 31 augustus 2009 heeft verweerder de aanvraag afgewezen omdat Malta verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

Bij brief van 1 september 2009 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 14 september 2009. Op 5 december 2009 zijn aanvullende gronden ingediend. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 16 december 2009 behandeld. Namens eiser is zijn gemachtigde verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 30, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag. In dit geval is van toepassing Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: Vo 343/2003).

2.2 Malta heeft op 23 juni 2009 het terugnameverzoek op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, Vo 343/2003 aanvaard.

2.3 Ingevolge artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003, voor zover thans van belang, kan, in afwijking van het eerste lid, verweerder een bij hem ingediend asielverzoek van een onderdaan van een derde land behandelen, ook al is hij daartoe op grond van de in deze verordening neergelegde criteria niet verplicht.

2.4 Eiser heeft aangevoerd dat hij wel een verblijfsvergunning had, maar dat hij geen mogelijkheden had om zijn gezin met hem te laten herenigen. Malta handelt daarmee in strijd met artikel 8 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM). Door voor asielzoekers tevens de eis te stellen dat er voldoende inkomen moet zijn voordat een gezin naar Malta mag komen, schendt Malta tevens Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (hierna: Gezinsherenigingsrichtlijn). Voorts vreest eiser bij terugkeer naar Malta gedetineerd te worden. Hij vreest een onmenselijke behandeling als bedoeld in artikel 3 EVRM. Er is geen rechtsbijstand zodat klagen niet mogelijk is. Daarnaast schendt Malta Richtlijn 2003/9/EG van de Raad van 27 januari 2003 tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten (hierna: Opvangrichtlijn), Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (hierna: Procedurerichtlijn) en Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Definitierichtlijn). Eiser moest na drie maanden de opvang verlaten, ondanks dat hij asiel had verkregen. Ter onderbouwing verwijst eiser naar een artikel uit het Reformatorisch Dagblad, waaruit blijkt dat de Europese Unie Malta wil helpen met het opvangen van asielzoekers. Niet valt in te zien waarom eiser, die toch al in Nederland is, niet kan worden opgenomen in de Nederlandse procedure. Daarnaast is eiser van mening dat het aan Nederland trekken van zijn asielaanvraag een juiste interpretatie zou zijn van het goed gemotiveerde verzoek van het Europese Parlement om Malta te ontlasten.

2.5 De rechtbank overweegt dat als volgt.

In zijn algemeenheid mag verweerder ten opzichte van Malta uitgaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Het is aan eiser om op grond van concrete, op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat dit in dit geval wat betreft Malta anders is.

Eiser is hierin niet geslaagd. Met de enkele stelling dat eiser bij terugkeer naar Malta mogelijk gedetineerd zal worden en hij vreest aldaar een onmenselijke behandeling te zullen krijgen, is door eiser niet aannemelijk gemaakt dat er concrete aanwijzingen bestaan dat Malta de op dat land rustende verdragsverplichtingen jegens hem niet zal nakomen.

Wat betreft eisers beroep op het voorstel van het Europese Parlement en de mogelijke samenwerking van de Europese Unie en Malta overweegt de rechtbank dat het voorstel en de mogelijke samenwerking niet af doen aan het feit dat Malta verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag van eiser.

2.6 Het beroep op de Definitierichtlijn betreft de inhoudelijke beoordeling van asielverzoeken. Daarvoor is Malta verantwoordelijk. De gestelde gebrekkige wijze waarop deze richtlijn door Malta wordt toegepast, betekent nog niet dat Malta zich niet aan de refoulementverboden zal houden. Het beroep faalt. Bovendien heeft eiser zelf gesteld dat hij een verblijfsvergunning op Malta heeft gekregen.

2.7 Het betoog dat Malta handelt in strijd met de Opvangrichtlijn, moet worden ingebracht en beoordeeld in Malta. Het beroep op de Opvangrichtlijn faalt.

2.8 Het beroep op de Procedurerichtlijn faalt. Niet is met concrete gegevens gestaafd dat aan de asielprocedure op Malta zodanige gebreken kleven, dat niet kan worden onderzocht en vastgesteld of de in het Vluchtelingenverdrag en het EVRM genoemde risico's worden gelopen bij terugkeer naar het land van herkomst. Aldus is niet aannemelijk gemaakt dat het risico bestaat dat Malta zijn verplichtingen voortvloeiend uit die verdragen niet zal nakomen.

2.9 Het betoog dat Malta handelt in strijd met artikel 8 EVRM en de Gezinsherenigingsrichtlijn, moet worden ingebracht en beoordeeld op Malta. Het beroep op artikel 8 EVRM en de Gezinsherenigingsrichtlijn faalt.

2.10 Gelet op het vorenstaande is het beroep ongegrond.

2.11 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

AWB 09/31592

blad 4/4

3. Bestlissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E. Steendijk, als rechter, en door deze en D.K. Bloemers als griffier ondertekend. Uitgesproken in het openbaar op 22 januari 2010.

Afschrift verzonden op: 22 JAN, 2010

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR AFSCRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

AARTSEN HEKMAN LODDER
 advocaten

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

18 FEB 2010

ZAAKNR.	201001700
AAN:	V3/P
BEHANDELD: DD:	PAR:

Mr J.W. Aartsen*
Mr A.H. Hekman
Mr P.G.M. Lodder
Mr B. Mor-Yazir

advocaten

* Lid van de Vereniging Arbeidsrecht Advocaten Nederland

Secretariaat:
Mw. B.S. Pardjo

Van Asch van Wijckskade 31-1
3512 VR Utrecht
Tel.: 030-2302060
Fax.: 030-2300576
Hekman@ahl-advocaten.nl

Raad van State
T.a.v. Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

Tevens per fax: (070) 3651380

Utrecht, 18 februari 2010

Inzake : Staat
Uw kenmerk :
Ons kenmerk : AH/2010029

Geeft erbij te kennen:

geboren op [] vreemdeling van Somalische nationaliteit,
wonende te [] ter zake dezer domicilie kiezende te Utrecht, Van Asch van
Wijckskade 31 I (3512 VR), ten kantore van de advocaat mr. A.H. Hekman, die verklaart
door hem bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het instellen van het hoger beroep tegen de
uitspraak van de rechtbank s'-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle d.d. 22 januari 2010,
met het kenmerk 09/31592 en als zodanig dit hoger beroepschrift ondertekent;

dat appelland zich niet kan verenigen met de uitspraak van rechtbank 's-Gravenhage
nevenzittingsplaats Zwolle d.d. 22 januari 2010, waarvan een afschrift hierbij wordt overge-
legd.

appelland komt tijdig in hoger beroep van de uitspraak d.d. 22 januari 2010 en formuleert
daartegen de navolgende grieven;

AARTSEN HEKMAN LODDER

advocaten

Grief 1

De Rechtbank Zwolle overweegt ten onrechte onder 2.5: *“De rechtbank overweegt als volgt. In zijn algemeenheid mag verweerder ten opzicht van Malta uitgaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Het is aan eiser om op grond van concrete, op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat dit in dit geval wat betreft Malta anders is.*

Eiser is hierin niet geslaagd. Met de enkele stelling dat eiser bij terugkeer naar Malta mogelijk gedetineerd zal worden en hij vrees aldaar een onmenselijk behandeling te zullen krijgen, is door eiser niet aannemelijk gemaakt dat er concrete aanwijzingen bestaan dat Malta de op dat land rustende verdragsverplichtingen jegens hem niet zal nakomen.

Wat betreft eiseres beroep op het voorstel van het Europese Parlement en de mogelijke samenwerking van de Europese Unie en Malta overweegt de rechtbank dat het voorstel en de mogelijke samenwerking niet af doen aan het feit dat Malta verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag van eiser.”

Appellant heeft een beroep gedaan op artikel 3 (2) verordening 343/2003 (hierna Dublinverordening). In dit artikel is een bevoegdheid geschapen voor de Nederlandse overheid om, in afwijking van de toedelingscriteria voor het bepalen van het verantwoordelijke land, een asielerzoek toch inhoudelijk te behandelen. Deze bevoegdheid is door de Nederlandse overheid uitgewerkt in de Vreemdelingencirculaire (hierna Vc); C3/2.3.6.2.

Bepaald is dat van deze bevoegdheid gebruik gemaakt wordt, als aangetoond is dat het verantwoordelijke land zijn internationale verplichtingen schendt.

Verweerder vat onder het begrip ‘internationale verplichtingen’ enkel de refoulementverboden. Appellant stelt zich op het standpunt dat het begrip internationale verplichtingen niet beperkt is tot refoulementverboden. Ook de

*AARTSEN HEKMAN LODDER**- advocaten -*

verplichtingen die in het kader van de Europese Unie Nederland en Malta zijn opgelegd, zijn internationale verplichtingen.

De verplichtingen uit de *Procedurerichtlijn*, *Opvangrichtlijn*, *Definitierichtlijn* en met name ook het Handvest (artikel 18: recht op asiel) zijn internationale verplichtingen.

Niet in geschil is dat Malta op zijn minst enkele van deze verplichtingen niet nakomt.

Ten onrechte stellen verweerder en de rechtbank zich op het standpunt dat die omstandigheid niet kan leiden tot toepassing van artikel 3 (2) Dublinverordening.

Daarbij dient rekenschap gegeven te worden dat de Dublinverordening EU-recht is. Dat betekent dat de bepalingen in het licht van het EU-recht uitgelegd dienen te worden.

Indien willens en wetens uitgezet wordt naar een land die zijn verplichtingen uit hoofde van het EU-recht niet nakomt wordt gehandeld in strijd met het beginsel van 'gemeenschapstrouw'.

Het argument dat de argumenten op basis van EU-richtlijnen en het EVRM op Malta in de procedure maar moeten worden opgeworpen is een cirkelredenering. Immers, juist aangetoond is dat op Malta de rechtsbescherming niet zodanig is georganiseerd dat dit juist het probleem is. Het kan niet worden ingeroepen op Malta omdat er geen toegang is tot een procedure.

De rechtbank heeft aldus een ondeugdelijke motivering gehanteerd.

AARTSEN HEKMAN LODDER

advocaten

Grief 2

De Rechtbank Zwolle overweegt ten onrechte onder 2.6: *"Het beroep op de Definitieverrichtlijn betreft de inhoudelijke beoordeling van asielverzoeken. Daarvoor is Malta verantwoordelijk. De gestelde gebrekkige wijze waarop deze richtlijn door Malta wordt toegepast, betekent nog niet dat Malta zich niet aan de refoulementverboden zal houden. Het beroep faalt. Bovendien heeft eiser zelf gesteld dat hij een verblijfsvergunning op Malta heeft gekregen."*

Indien de eerste grief slaagt, kan deze rechtsoverweging evenmin standhouden.

Grief 3

De Rechtbank Zwolle overweegt ten onrechte onder 2.7: *"Het betoog dat Malta handelt in strijd met de Opvangrichtlijn moet worden ingebracht en beoordeeld in Malta. Het beroep op de Opvangrichtlijn faalt."*

Indien de eerste grief slaagt, kan deze rechtsoverweging evenmin standhouden.

Grief 4

De Rechtbank Zwolle overweegt ten onrechte onder 2.8: *"Het beroep op de Procedurerichtlijn faalt. Niet is met concrete gegevens gestaafd dat aan de asielprocedure op Malta zodanige gebreken kleven, dat niet kan worden onderzocht en vastgesteld of de in het Vluchtelingenverdrag en het EVRM genoemde risico's worden gelopen bij terugkeer naar het land van herkomst. Aldus is niet aannemelijk gemaakt dat het risico bestaat dat Malta zijn verplichtingen voortvloeiend uit die verdragen niet zal nakomen."*

Indien de eerste grief slaagt, kan deze rechtsoverweging evenmin standhouden.

AARTSEN HEKMAN LODDER
— — — — —
advocaten — — — — —

Grief 5

De Rechtbank Zwolle overweegt ten onrechte onder 2.9: *“Het betoog dat Malta handelt in strijd met artikel 8 EVRM en de Gezinsherenigingsrichtlijn, moet worden ingebracht en beoordeeld op Malta. Het beroep op artikel 8 EVRM en de Gezinsherenigingsrichtlijn faalt.”*

Indien de eerste grief slaagt, kan deze rechtsoverweging evenmin standhouden.

MITSDIEN

het de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State moge behagen:
de uitspraak waarvan beroep te vernietigen en het hoger beroep gegrond te verklaren, althans een zodanige beslissing te nemen als de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State in goede justitie vermene te behoren;
met veroordeling van verweerder (ex artikel 8:75 Awb) in de kosten die appellant in verband met de behandeling van de onderhavige procedure redelijkerwijs heeft moeten maken;

Advocaat

